

227

1628-1632. Πληρεξούσια. Ιεράπετρα (Κρήτη).

Θ. Δετοράκης, «Συμβολή στὰ βιογραφικά τοῦ Ἀγαπίου Λάνδου. Δύο ανέκδοτα νοταριακά ἔγγραφα», στον τόμο *Ροδωνιά*, τ. 1, σ. 126-127 αρ. 1, σ. 129 αρ. 2 (= Δετοράκης, *Βενετοκρατικά*, σ. 481 αρ. 1, σ. 483 αρ. 2).

228

1628-1643. Νοταριακά ἔγγραφα. Ι. Μ. Αρετίου (Κρήτη).

Ν. Ζερβογιάννης, «Ἐπτὰ ἄγνωστα συμβόλαια τῆς ἐνετοκρατίας τῆς μονῆς Ἀρετίου», *Ἀμάλθεια* 11/45 (1980), σ. 217-224, αρ. 4-7.

229

1628-1697. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα. Αθήνα, Κόρινθος, Σαλαμίνα.

Γ. Στογιόγλου, *Περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι Ι. Μονῆς τῆς Φανερωμένης. Ἀνέκδοτα σιγίλλια καὶ λοιπὰ περὶ αὐτῆς ἔγγραφα*, *Θεσσαλονίκη* 1967, σ. 44-49, αρ. 14-20.

230

1628-1825. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Οἱ Κοντόσταβλοι τῆς Ἄνδρου», *Ἄγκυρα* 2 (2004), σ. 185-212 αρ. 1-9, σ. 232 αρ. 16, σ. 234-238 αρ. 18-21, σ. 244-251 αρ. 24-31.

230α

1629-1812. Μισθώσεις μετοχίου μονῆς. Αποκόρωνας Χανίων.

Λ. Καλλιβερέτας, «Τὸ μετόχι τῆς Πάτμου στὸ Στύλο Ἀποκορώνου καὶ ἡ αὐτοκρατορική λύσις τοῦ 1196», στον τόμο *Πληθυσμοὶ καὶ οἰκισμοὶ τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου. Ἱστορικά Μελετήματα*, Ἀθήνα 2003, σ. 109-113 αρ. 2α-2δ, αρ. 2στ-2η.

231

1630. Προικοσύμφωνο. Χάνδακας.

Κατερίνα Μπαντιά, «Συμφωνητικά γάμου και προικοσύμφωνα στη βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητική Εστία* 4 (1991-1993), σ. 155-158, αρ. 3.

232

1630-1635. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Μαρία Καζανάκη - Λάππα, «Οι ζωγράφοι τοῦ Χάνδακα κατὰ τὸν 17^ο αἰῶνα. Εἰδήσεις ἀπὸ νοταριακὰ ἔγγραφα», *Θησαυρίσματα* 18 (1981), σ. 256-259 αρ. Α1-Α2, σ. 263-267 αρ. 4.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ (ΕΝΑΡΞΗ)

1630, 28 Ιουλίου

«... Μὲ δίναμην τοῦ παρόντος φανεροῦ ηνστρουμέντου ο μαστρο Αγουστὶς Πέρκουλιανός, βουτυκλαρης, ποτὲ Στεφανί, ἀπὸ τὴν μπαρουσα χόραν, ὁμπλιγαρεται καὶ βάνι τὸν ἰόν του, ὀνόματι Φίλιπο, νὰ μαθένι τὴν ζωγραφικὴν με τον πανοσιώτατο πατέρα κὺρ Ιερεμία Παλαδα, νὰ κάμη χρονους πεντε προτους ἐρχομένους, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν σιμερον. Ὁ οπίος ἀφεντης πατέρας προμεταρη καὶ ὁμπλιγαρεται νὰ του δηχνι καὶ νὰ τονε μαθένι τὴν αὐτη ζωγραφικὴ καὶ γραματα καὶ νὰ του δηχνι σκόλι καματερὴ ντησενιο, κολορε καὶ πασα ἄλον οποιὸ θέλι ἦστε χριαζομενον, καλὰ, ἀπιβούλεντα, κατὰ τὴν οζαντζα τον καλον δασκαλον. Καὶ ὁ ἀνωθεν Φιλίπος νὰ πιένι παντα καὶ νὰ μὴν λύπι, καθιμερνὸ σκόλι καματερὴ νὰ του δῆχνι. Καὶ ανισος καὶ ἰθελεν θέλι νὰ μησέψη γι ὁ ἀνωθεν μαστρο Αγουστις τον ἰθελεν βγάλι πρίχου νὰ περασουν εἰ ἀνωθεν χρονοι πέντε, δίχος αφορμὴ λεγιτυμα, νὰ ηνε κοντονάδος ὁ αὐτος Πέρκουλιανός εἰς τὴν Πιέτα τζι παρούσας χόρας ρεάλια δεκαπεντε. Καὶ περάσσοντας ἰ αὐτοὶ χρόνοι πέντε προμετάρη καὶ ὁμπλιγαρεται ὁ λεγόμενος αφεντης πατέρας νὰ τον ἔχι τελιομένον εἰς τὴν αὐτὴ ζωγραφικὴ, ἴγου νὰ κατέχι νὰ κανι κάθα λογης εικόνα καὶ ντησένιο βάνοντας ὁ ἀνωθεν μαστρο Αγουστὶς ἕναν ζωγράφο ὁπίον θελι νὰ λεγι ὅτι πὸς ηνε αξηος νὰ κάνι δουλιὰ τεχνικι μοναχός του. Καὶ οδῆα μία ρεκονιτζιὸ τοῦ αὐτοῦ πατέρα εἰς τὸν κοπο οποιὸ θελι νὰ τονε μαθι προμεταρη ὁ ἀνωθεν Πέρκουλιανός νὰ του δοσι ρεαλια τζι σπανιας δεκαπεντε, τα ωπια νὰ του δόσι εἰς τρὶς πάγες, εἴγου εἰς τρὶς χρόνους πρότους ἐρχόμενους, κάνοντας τὴν πρότη παγὰν τα ρεαλια πεντε στὰς 6 του αὐγουστου πρότου ἐρχόμενου 1630 καὶ ετζι ἀπο χρόνο εἰς χρόνο κάθα αὐγουστο ρεαλια πεντε, ὅπου θέλι νὰ τον ἔχι πλερομένον εὗς τους 1632. Καὶ ανισος καὶ δὲν τοῦ ἀτεντέρη εἰς το ἀνωθεν τερμενον εἰς πάσα παγὰν, νὰ μπορὶ νὰ τα σκοδερνι ἀπο αὐτὸν καὶ ἀπὸ τα καλα του με στράτα γαστάλδου. Δεν ἀτεντεροντας καὶ ὁ ἀνωθεν αφέντης πατέρας νὰ τονε μαθι ἐς το αὐτὸ τέρμενο ὡς ἀνωθεν, νὰ γιαγερνη τα ἀνωθεν ρεαλια 15 με τὴν ἀνωθεν στράτα τοῦ γαστάλδου, καὶ ἐτζι νὰ γρικάται ἀνίσος καὶ ἰθελεν τον ἀποβγάλι καὶ νὰ μὴν τονε θελι πλιὸ ὁπούρη νὰ γνωρηστὶ πὸς δεν τονε μαθένι. Καὶ ἐτζι τα λεγόμενα μέρη ἦνε πρεζεντι κοτεντι εἰς ὅλα τὰ ἀνωθεν ...».

ΜΑΘΗΤΕΙΑ (ΛΗΞΗ)

1635, 11 Ιουλίου

«... Εχοντας ὁμπλιγο ὁ πανοσιώτατος πατέρας κὺρ Ιερεμίας Παλαδας, ζωγραφος, με